

Markedet, de værste Smittespredere, vi har her i Landet. Thi det er noget, enhver let kan forstaa, at lige i Begyndelsen af Sygdommen, hvor der maaske kun er svage Sygdomstegn, maaske kun en enkelt Blære i Mundhulen, kan Dyrslægen let overse dem. Mundhulen er naturligvis alligevel stærkt inficeret med Smitstof, og der er da ikke Tvivl om, at Dyrslægen i saa Fald fører Smitte fra det ene Dyr til det andet. Der er blevet mig sagt, at disse aabne Markeder har bidraget stærkt til Smittespredning, og hvis Veterinærernes Opfattelse af Berøringssmittens Farlighed er rigtig, saa er der vist heller ikke Tvivl om, at saa har denne Dyrslægesyning, her finder Sted, fungeret som en stærk Smittekilde. Men jeg mener ganske vist ogsaa, at naar Veterinærmyndighederne har den Opfattelse af Berøringssmittens Farlighed, burde de have truffet visse Forsigtighedsforanstaltninger ved en saadan Indsyning. Dyrslægerne er dog i meget intim Berøring med hvert enkelt Dyr.

Jeg har endnu et Forhold at omtale, med Hensyn til hvilket jeg synes, at Forandring er paakrævet. For nogen Tid siden fandt den tilsynsførende Dyrslæge ved Aalborg Eksporthandel hos et Par Dyr, der var tilført Markedet, Mund- og Kløvesyge. Den tilsynsførende Dyrslæge turde imidlertid ikke træffe Afgørelse af, hvorledes man skulde forholde sig med Markedets øvrige Dyr; ifølge Instruksen skulde det afgøres af højere Veterinærmyndigheder. Man ringede saa først til Veterinærinspektøren, men ham kunde man ikke træffe. Saa ringede man til Veterinærfysikus, men han var heller ikke til Stede. Og Fuldmægtigen, der var til Stede paa Kontoret, vidste ikke Besked, men han lovede at prøve paa at finde Veterinærfysikus. Det varede noget, inden der kom Besked. Paa et vist Tidspunkt holdt der henved 50 Biler med Kreaturer udenfor Markedspladsen, og Dyrslægen kunde ikke give Besked om, hvorledes man skulde forholde sig. Det endte med, at en Del kørte hjem igen. Omsider kom der Besked fra København, og saa kunde Markedet begynde igen. Det kan jo ikke undgaas, at en saadan Standsning virker meget generende og stærkt skadeligt paa Markedet.

Nu ved jeg ikke, hvilke Forhold der ligger til Grund for den Bestemmelse, som er truffet af Veterinærfysikatet, at Veterinærfysikus selv vil træffe Afgørelse i saadanne Tilfælde. Derfor kan jeg heller ikke udtale mig om, hvorvidt det er nød-

vendigt at opretholde en saadan Ordning. Men hvis det er muligt at lade de lokale Dyrslæger faa Afgørelsen, vil jeg meget henstille, at det sker. De er nær ved Haanden, og derfor vil man ikke, til stor Gene for Markederne, komme til at vente paa Afgørelsen. Markederne kan jo nemlig ikke uden stor Skade for Kvægproducenterne taale en saadan Standsning som den, der skete her. Paa den anden Side, hvis det er nødvendigt, at Afgørelsen i hvert enkelt Tilfælde ligger hos Veterinærfysikatet, saa maa vi bøje os for det. Men saa vil jeg mene, at det burde ordnes saaledes, at man straks kunde faa Besked fra Veterinærfysikatet, naar man henvendte sig der, saaledes at en længere Standsning som den, jeg har omtalt, ikke kunde indtræde. Jeg henstiller til Landbrugsministeren at faa dette Forhold ændret, enten saaledes, at de lokale Dyrslæger kan faa Afgørelsen — det ser jeg helst, hvis det er muligt —, eller saaledes, at der altid er en til Stede paa Veterinærfysikatets Kontor, som straks kan give Besked om, hvordan man kan forholde sig. Som Forholdene nu ligger Landet over, kan man hvert Øjeblik vente, at der kan indtræffe lignende Tilfælde som i Aalborg.

Jeg vil saa gøre nogle Bemærkninger til nogle Udtalelser af forskellige ærede Medlemmer. Jeg kan ganske slutte mig til den Anmodning, der er stillet fra Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, til Ministeriet om at give Oplysning om, hvad Ministeriet har foretaget sig i Anledning af de tyske Toldforanstaltninger, som paa Trods af Mestbegunstigelsesretten vender sig imod Danmark og det danske Landbrug paa en ligefrem brutal og hensynsløs Maade. Men det, at jeg ønsker at give Tilslutning til dette, betyder aldeles ikke, hvad en æret konservativ Taler, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, synes at ville lægge ind i en saadan Betragtning, at Venstre nu var villigt til at gaa ind i en aktiv Handelspolitik paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Drachmann ønsker. Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, skønt jeg ikke har Mandat til at tale paa Venstres Vegne, at der vil det konservative Folkeparti aldrig finde Venstre, og det af to Grunde: For det første, fordi Venstres Toldpolitik binder i den gamle, retfærdige Grundopfattelse, at vi skal ikke gøre noget imod et andet Land, som vi ikke ønsker, at det skal gøre mod os igen, og for det andet af den Grund, at hvis Venstre bøjede af her, vilde Ven-